

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 lipca 2024 r.

DIH-2.707.16.2024.PS

**DECYZJA DIH-2 Nr 14.2024
„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”**

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: Kpa, art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 i 1681 oraz z 2024 r. poz. 694) oraz z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 22 maja 2024 r. złożonego przez pełnomocnika wspólników spółki cywilnej p. Henryka Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „MAGMA” oraz p. Miłosza Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PAMA Henryk Maciejczyk, Miłosz Maciejczyk Spółka Cywilna ze stałym miejscem wykonywania działalności gospodarczej Suchatówka 48 B w Gniewkowie (zwanej dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 maja 2024 r. Nr 23/2024 w sprawie kosztów badań laboratoryjnych, nakładającej na wspólników spółki cywilnej solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł **postanawia uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 3 czerwca 2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej: Kujawsko - Pomorski WIIH) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie strony wraz z aktami sprawy (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024).

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH 26 lutego 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer PHU.8361.4.9.2024 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 i 1681) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa

w art. 6b ust. 1 ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału wskazanym jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Kontrolę przeprowadzono w obecności współnika spółki cywilnej, któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli oraz wręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanym składzie prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzono do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: ekogroszek, nazwa handlowa, groszek plus, w ilości 18 ton oraz orzech w ilości 10 ton.

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech. Przedmiotowa partia węgla pochodziła z jednej dostawy. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę, jak również wystawionego przez przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kolumbia.

Wspólnik spółki cywilnej, w obecności którego przeprowadzono czynności kontrolne przedłożył kopię faktury VAT nr 10/H/05/2023 z 19 maja 2023 r. oraz świadectwo jakości paliw stałych wystawione 19 maja 2023 r. przez dostawcę. Ponadto Strona przedstawiła wystawione dla partii węgla kamiennego w sortymencie orzech świadectwo jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r.

W toku kontroli 26 lutego 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanej na zwale o masie 10 ton próbki pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/100-031. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023, wystawionego dla węgla orzech oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego, a także oświadczenie o kraju pochodzenia węgla.

W kontrolowanym składzie nie stwierdzono wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 26 lutego 2024 r. Strona w treści protokołu została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: ustawą o IH. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0446/24/4860, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez Stronę w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu, w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie orzech, jak również wskazanymi przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6031/24/4860 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 6031/24/4860 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami uznano by każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego badań nr 6031/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez Stronę w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10%

i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy $10,5\%$ ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym przez Stronę.

Kujawsko-Pomorski WIIH 13 marca 2024 r. w toku kontroli poinformował Stronę o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. Strona oświadczyła że nie zna przyczyn niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych. Wartości parametrów w wystawionych świadectwach jakości paliw stałych określone są na podstawie świadectw jakości otrzymanych od dostawcy oraz wartości wskazanych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych. Ponadto Strona nadmieniła, że nie ma już w ofercie paliwa stałego orzech, z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych, ponieważ został sprzedany klientom indywidualnym na dowód czego przedstawiono dwie faktury sprzedaży paliwa stałego. Protokół został podpisany bez uwag. Strona została pouczona o możliwości wniesienia uwag na piśmie na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Pismem z 18 marca 2024 r. doręczonym do WIIH 22 marca 2024 r. wpłynęły zastrzeżenia do protokołu kontroli. Pełnomocnik jednego z kontrolowanych przedsiębiorców wskazał w nim, iż z protokołu kontroli ani z wyników badań laboratoryjnych nie wynika, czy przedmiotem badań były te same próbki, które pobrano podczas kontroli jak również nie wynika z nich metodologia pobierania próbek. Zastrzeżenia Pełnomocnika dotyczyły również sit do przesiewu węgla, gdzie organ powinien wykazać ich certyfikaty. Ponadto wskazał, że nie zostały uwzględnione wyjaśnienia kontrolowanego, z których miało wynikać, że paliwo stałe znajduje się w tym miejscu do roku w związku z czym zachodziły procesy erozyjne w wyniku których powstawał miał węglowy. Wskazał, że paliwo stałe było przesiewane dla klienta, a powstały miał węglowy nie był wprowadzany do obrotu.

Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 28 marca 2024 r. wezwał radcę prawnego do usunięcia braków formalnych wniosku tj. do przedstawienia pełnomocnictwa. W odpowiedzi otrzymano pełnomocnictwo między innymi dla radcy prawnego w postępowaniu kontrolnym. Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 12 kwietnia 2024 r. udzielił odpowiedzi na uwagi do protokołu kontroli, w którym wskazał:

- w trakcie kontroli PHU.8361.4.9.2024 pracownicy laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów WIIH pobrali do badań jakościowych próbkę i próbkę kontrolną węgla kamiennego orzech,
- udział w tej kontroli pracowników laboratorium był zgodny z art. 18a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- pobieranie próbek nastąpiło zgodnie z protokołem pobierania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024 w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. 2019, poz. 1891, ze zm.), który to wskazano na stronie nr 2 protokołu jak również karcie na karcie drugiej protokołu kontroli,
- przekazanie próbek nastąpiło zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwzględnieniem konieczności uniemożliwienia identyfikacji kontrolowanego lub miejsca pobrania próbek, przy czym do podjęcia stosownych działań w tym zakresie zobowiązany jest inspektor

realizujący dyspozycje Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw jak i ww. Zarządzający,

- identyfikacja próbek możliwa jest na podstawie protokołu do użytku wewnętrznego sporządzonego zgodnie z art. 21 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stosowny protokół został sporządzony również w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024,
- metody badań zarówno próbki jak i próbki kontrolnej wskazano w przekazanych kontrolowanemu w toku kontroli PHU.8361.4.11.2024 protokołach badań (kolumna 3: „Metoda badania”),
- badania zostały przeprowadzone przez wyspecjalizowane laboratorium, posiadające stosowne certyfikaty akredytacji (wskazane w obu protokołach z badań na stronie pierwszej, a w przypadku protokołu 20/200001499/100-031 również na stronie drugiej) posiadające odpowiednie narzędzia, w tym sita do analizy ziarnowej których sprawność jest weryfikowana o oparciu o wytyczne normy PN-ISO 3310-2:2000 „Sita kontrolne. Wymagania techniczne i badania. Sita kontrolne z blachy perforowanej.”,
- dokumenty przedłożone przez kontrolowanego w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024 (wskazane na karcie nr 3 protokołu kontroli) nie pozwoliły na przyjęcie skazanego przez pełnomocnika czasu składowania kwestionowanego paliwa stałego,
- wbrew twierdzeniom pełnomocnika podczas kontroli PHU.8361.4.9.2024, kontrolowany nie złożył wyjaśnień w opisanym w piśmie z 18 marca 2024 r. zakresie, a w trakcie kontroli PHU.8361.4.11.2024 przyznał jedynie że nie są mu znane przyczyny niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych.

Pismem z 15 kwietnia 2024 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawach:

- obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 17 kwietnia 2024 r.

W dniu 24 kwietnia 2024 r. do siedziby Kujawsko-Pomorski WIIH wpłynęło pismo procesowe strony postępowania, w którym do postępowania zgłosił się Pełnomocnik, do pisma dołączono pełnomocnictwa. Pełnomocnik wniósł o to by protokół kontroli, uwagi do protokołu i odpowiedź oraz stanowisko strony włączyć do akt sprawy. Jednocześnie zaznaczył, że rozważa o złożenie dalszych wniosków dowodowych w zakresie przesłuchania świadków na okoliczność przeprowadzenia kontroli pobrania próbek do badań laboratoryjnych i okresu składowania pryzmy węgla na wolnym powietrzu. Pełnomocnik rozważa również przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność prawidłowości poboru próbek do badań laboratoryjnych.

Kujawsko-Pomorski WIIH za pismem z 25 kwietnia 2024 r. przesłał do Pełnomocnika wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez możliwość identyfikacji osób

udzielających pełnomocnictwa w niniejszym postępowaniu. Dnia 9 maja 2024 r. do organu wpłynęły prawidłowe pełnomocnictwa.

Kujawsko-Pomorski WIIH 15 maja 2024 r., wydał decyzję nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) nakładającą na Stronę solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji Kujawsko-Pomorski WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła, że Strona wprowadziła do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech, dla którego wystawiła świadectwo jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. Organ pierwszej instancji wyjaśnił również, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane protokołami z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. wykazały, że wskazana w nim wartość parametru „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym. Strona w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wskazała wartość parametru „zawartość podziarna” jako max. 10%. Przeprowadzone badania wykazały, że zawartość podziarna w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wynosiła 32,6%, a w próbce kontrolnej nr 6031/24/4860 wynosiła 33,3%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 5% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami uznany zostałby każdy wynik oznaczenia zawartości podziarna mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$). Następnie organ pierwszej instancji przywołał treść art. 6c ust. 1, art. 6d pkt 6 i art. 24 ust. 1a ustawy w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jak również wskazał, że ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 10466591 z 14 kwietnia 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego orzech - załącznik nr 1 poz. nr 40 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, poz. nr 41 próbka kontrolna nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 33 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł. Decyzja została doręczona Pełnomocnikowi Strony 17 maja 2024 r.

Pełnomocnik pismem z 22 maja 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 15 maja 2024 r. nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania lub uchylenie decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do organu pierwszej instancji. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła, że decyzja nie została wydana po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Zdaniem Strony organ wszczął postępowanie jedynie w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej natomiast nigdy nie było wszczęte ani prowadzone postępowanie w przedmiocie zwrotu kosztów za badania laboratoryjne paliwa stałego. W ramach postępowania w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej pieniężnej została wydana decyzja z 15 maja 2024 r. nr PHU-24/2024. Strona zaznacza, że albo organ prowadził dwa odrębne postępowania administracyjne zakończone dwoma różnymi decyzjami albo organ prowadził jedno postępowanie administracyjne, w którym wydał dwie różne decyzje oznaczone różnymi numerami.

Ponadto wskazał, że możliwość nałożenia zwrotu kosztów istnieje jedynie wtedy gdy organ wykaże, że racja jest po jego stronie. Tymczasem organ w żadnym wypadku nie wykazał, iż zaszyły okoliczności wymienione w przepisie, który zdaniem organu uzasadniał nałożenie obowiązku zwrotu tych kosztów. Organ mógł zastosować ten przepis jedynie w sytuacji, gdy uprzednio prawomocnie rozstrzygnięto o administracyjnej odpowiedzialności skarżących. Organ wprawdzie wydał decyzję o nałożeniu kary administracyjnej pieniężnej nie mniej jednak decyzja ta nie jest ostateczna ani prawomocna. Kwestionowana decyzja wydana została przedwcześnie. Zdaniem pełnomocnika przywołany przepis nie zobowiązuje organu I instancji do wydania decyzji zobowiązującej do zwrotu kosztów równoległe z decyzją nakładającą administracyjną karę pieniężną.

Pismem z 12 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu I instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej jako „ustawa o IH”, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw paliwa stałe wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do gospodarstw domowych oraz do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW muszą spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 7 ust. 7a ww. ustawy zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW,

o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2021 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), czyli jako przedział jednostronnie domknięty wskazujący minimalną lub maksymalną wskazaną wartość.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbkę paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbkę kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Jak stanowi ust. 4a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbkę paliwa stałego i próbkę kontrolnej paliwa stałego. Zgodnie z ust. 5 kontrolowany jest obowiązany uiszczyć należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z 26 lutego 2024 r. i 13 marca 2024 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.9.2024 i nr PHU.8361.4.11.2024) wraz z załącznikami, protokoły z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. oraz akta postępowania administracyjnego wszczętego pismem z 15 kwietnia 2024 r.

Z treści protokołu kontroli z 26 lutego 2024 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.9.2024) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg, pobrano w należącym do Strony składzie opału z partii węgla kamiennego o masie 10 ton składowanego na zwale, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr

PHU.8361.4.9.2024. Niewątpliwy jest fakt, iż badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołami z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazały i potwierdziły, że badane paliwo stałe nie spełniało wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w załączniku w tabeli nr 2 do ww. rozporządzenia oraz wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna. Maksymalna dopuszczalna wartość ww. parametru wynikająca z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych i wartość wskazana przez Stronę w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wynosiła max 10,0%. Natomiast badania wykazały, że zawartość podziarna w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wynosiła 32,6%, a w próbce kontrolnej nr 6031/24/4860 wynosiła 33,3%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 5% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami uznany zostałby każdy wynik oznaczenia zawartości podziarna mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu bezprzedmiotowości postępowania, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Z protokołu kontroli nr PHU.8361.4.9.2024 w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że Strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech dla którego 22 listopada 2023 r. wystawiła świadectwo jakości nr 4/par/11/2023. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca w treści przepisu art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw użył sformułowania „jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych (...), wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jediną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla

danego paliwa stałego. W świetle powyższego, WIIH nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliw a stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Z powyższych względów należy wskazać, iż w tej sprawie nie zaistnieją okoliczności obligatoryjnego umorzenia postępowania w całości lub w części w trybie art. 105 § 1 Kpa. Zważywszy, że postępowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wszczynane jest z urzędu wobec czego nie było podstaw do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o umorzenie postępowania.

Twierdzenie Pełnomocnika iż wydana decyzja nr 23/2024 z 15 maja 2024 r. w sprawie zwrotu kosztów badań laboratoryjnych jest przedwczesna gdyż decyzja nr 24/2024 z 15 maja 2024 r. o karze pieniężnej nie jest prawomocna i ostateczna jest błędne. Należy zauważyć, że postępowania prowadzone przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH jedno dotyczące wymierzenia Przedsiębiorcom administracyjnej kary pieniężnej i drugie dotyczące zwrotu kosztów za badania laboratoryjne mają jedynie związek podmiotowy. Oznacza to, że stronami obydwu postępowań są wspólnicy spółki cywilnej. Postępowania te nie mają jednak jakiegokolwiek związku przedmiotowego, gdyż decyzje posiadają dwie odrębne podstawy prawne i nie ma między nimi zależności zagadnienia wstępnego. Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją nr 24/2024 Kujawsko-Pomorskiego WIIH jest bowiem wymierzenie Przedsiębiorcom administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Natomiast przedmiotem niniejszego postępowania jest nałożenie na Strony obowiązku uiszczenia kosztów badań i pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech, na podstawie art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niezależnie zatem od tego jakie jest rozstrzygnięcie Kujawsko-Pomorskiego WIIH w zakresie nałożenia kary nie ma ono wpływu na obowiązek uiszczenia przez Przedsiębiorców kosztów badań i pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech. W świetle powyższego zarzuty Strony są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o uwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania do organu I instancji, z uwagi na naruszenie art. 104 § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Organ I instancji pismem z 15 kwietnia 2024 r. wszczął wobec Strony postępowanie w sprawie:

- 1) nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki

kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

- 2) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ I instancji zakończył postępowanie wydaniem 15 maja 2024 r. dwóch odrębnych decyzji:

- 1) nr 23/2024, w której na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył obowiązek uiszczenia kwoty 3.299,00 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań,
- 2) nr 24/2024, którą na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że powyższych decyzji nie można uznać za decyzje rozstrzygające sprawę w części, o których mowa w art. 104 § 2 Kpa. Ponieważ postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i postępowanie w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, to różne sprawy oparte o odmienne podstawy prawne, pomimo niewątpliwie istniejącej tożsamości podmiotowej tych spraw i tożsamym źródle ustaleń faktycznych. Kwestię tą trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny, orzekając w innej sprawie, że jest to dopuszczalne, gdy przedmiot postępowania może być podzielony, w tym znaczeniu, że możliwe jest rozstrzygnięcie kolejno co do istoty o kilku elementach składających się na całe uprawnienie lub obowiązek. Kryterium dopuszczalności wydania decyzji częściowej ma zatem charakter przedmiotowy, a nie podmiotowy (por. wyrok NSA z 28 stycznia 2015 r. sygn. akt I OSK 1976/13).

Jak stanowi art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Rozpatrując ponownie sprawę organ pierwszej instancji powinien wszcząć odrębne postępowanie w sprawie wymierzenia Stronie solidarnie administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i odrębne postępowanie w sprawie kosztów badań laboratoryjnych (nakładającej na współników spółki cywilnej solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł) i odpowiednio do ww. postępowań wydać dwie odrębne decyzje.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.